

מסכת חגיגה -- אימרות והנהגות

דף

איזהו שוטה היוצא יחידי בלילה והלך בבית הקברות והמקרע את כסותו

חגיגה
ג:ב

אי זהו שוטה זה המאבד כל מה שנותנים לו

חגיגה
ד:א

א"ר חנינא בר פפא **כל העושה** דבר ומתחרט בו מוחלין לו מיד שנאמר (**מלאכי ג, ה**) ולא יראוני הא יראוני מוחלין להם מיד

חגיגה
ה:א

אמר רב **אפילו שיחה** יתירה שבין איש לאשתו מגידים לו לאדם בשעת מיתה

חגיגה
ה:ב

שלשה הקב"ה בוכה עליהן בכל יום על שאפשר לעסוק בתורה ואינו עוסק ועל שאי אפשר לעסוק בתורה ועוסק ועל פרנס המתגאה על הצבור

חגיגה
ה:ב

ר' יוחנן לבי מדרשא ודרש (**ישעיהו נח, ב**) ואותי יום יום ידרשון ודעת דרכי יחפצון וכי ביום דורשין אותו ובלילה אין דורשין אותו אלא לומר לך **כל העוסק** בתורה אפי' יום אחד בשנה מעלה עליו הכתוב כאילו עסק כל השנה כולה

חגיגה
ה:ב

וכן במדת פורענות דכתיב (**במדבר יד, לד**) במספר הימים אשר תרתם את הארץ וכי ארבעים שנה חטאו והלא ארבעים יום חטאו אלא לומר לך **כל העובר** עבירה אפי' יום אחד בשנה מעלה עליו הכתוב כאילו עבר כל השנה כולה

חגיגה
ה:ב

ואינו דומה שונה פרקו מאה פעמים לשונה פרקו מאה ואחד

חגיגה
ט:ב

כל המסתכל בארבעה דברים ראוי לו כאילו לא בא לעולם מה למעלה מה למטה מה לפניו ומה לאחור

חגיגה
יא:ב

וכל שלא חס על כבוד קונו ראוי לו שלא בא לעולם

חגיגה
יא:ב

אמר ר"ל **כל העוסק** בתורה בלילה הקב"ה מושך עליו חוט של חסד ביום שנאמר יומם יצוה ה' חסדו ומה טעם יומם יצוה ה' חסדו משום ובלילה שירה עמי

חגיגה
יב:ב

אמר ר"ל **כל העוסק בתורה בעוה"ז** שהוא דומה ללילה הקב"ה מושך עליו חוט של חסד לעוה"ב שהוא דומה ליום שנאמר יומם יצוה ה' חסדו ובלילה שירה עמי

חגיגה
יב:ב

א"ר לוי **כל הפוסק מדברי תורה** ועוסק בדברי שיחה מאכילין אותו גחלי רתמים שנאמר (**איוב ל, ז**) הקוטפים מלוח עלי שיח ושרש רתמים לחמם

חגיגה
יב:ב

אמר ר' יונתן **כל דיבור** ודיבור שיוצא מפי הקב"ה נברא ממנו מלאך אחד שנאמר (**תהלים לג, ו**) בדבר ה' שמים נעשו וברוח פיו כל צבאם

חגיגה
יד:א

והאמר רבא **לא חרבה ירושלים** עד שפסקו ממנה בעלי אמנה שנאמר (**ירמיהו ה, א**) שוטטו בחוצות ירושלים וראו נא ודעו ובקשו ברחובותיה אם תמצאו איש אם יש עושה משפט מבקש אמונה ואסלח לה

חגיגה
יד:א

דאמר רבי יצחק **כל העובר** עבירה בסתר כאילו דוחק רגלי שכינה שנא' (**ישעיהו סו, א**) כה אמר ה' השמים כסאי והארץ הדום רגלי

חגיגה
טז:א

והאמר ר' אלעאי הזקן **אם רואה אדם** שיצרו מתגבר עליו ילך למקום שאין מכירין אותו וילבש שחורין ויתעטף שחורין ויעשה מה שלבו חפץ ואל יחלל שם שמים בפרהסיא

חגיגה
טז:א

דריש לקיש **כל המסתכל בג'** דברים עיניו כהות בקשת ובנשיא ובהננים בקשת דכתיב כמראה הקשת אשר יהיה בענן ביום הגשם הוא מראה דמות כבוד ה' בנשיא דכתיב (**במדבר כז, כ**) ונתת מהודך עליו המסתכל בכהננים בזמן שבהמ"ק קיים שהיו עומדין על דוכן ומברכין את ישראל בשם המפורש

חגיגה
טז:א

רבי יוחנן וריש לקיש דאמרי תרוייהו **בזמן שבית המקדש** קיים מזבח מכפר על אדם עכשיו שלחנו של אדם מכפר עליו

חגיגה
כז:א

אמר ר"א **ת"ח אין אור של גיהנם** שולטת בהן ק"ו מסלמנדרא ומה סלמנדרא שתולדת אש היא הסך מדמה אין אור שולטת בו ת"ח שכל גופן אש דכתיב (**ירמיהו כג, כט**) הלא כה דברי כאש נאם ה' על אחת כמה וכמה

חגיגה
כז:א

אמר ריש לקיש **אין אור של גיהנם** שולטת בפושעי ישראל קל וחומר ממזבח הזהב מה מזבח הזהב שאין עליו אלא כעובי דינר זהב כמה שנים אין האור שולטת בו פושעי ישראל שמלאין מצות כרמון דכתיב (**שיר השירים ד, ג**) כפלח הרמון רקתך אל תקרי רקתך אלא רקנין שבך על אחת כמה וכמה

חגיגה
כז:א